

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Karla Černína, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. W.**

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2025, č. j. 5644/25/5100-41453-713504, o návrhu na nařízení předběžného opatření,

takto:

- I. Finančnímu úřadu pro Jihomoravský kraj se nařizuje, aby do se právní moci rozhodnutí o žalobě ve věci vedené Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 30 Af 9/2025 zdržel provedení daňové exekuce prodejem motorového vozidla tov. zn. Mercedes Benz C 220 d 4MATIC, reg. zn. X, VIN: X.
- II. Žalobci se ukládá poplatková povinnost za návrh na vydání předběžného opatření ve výši 1 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce je od 11. 3. 2024 evidovaný v registru silničních vozidel jako vlastník a provozovatel vozidla Mercedes Benz C 220 d 4MATIC (dále jen „vozidlo“). V období do 11. 3. 2024 byla jako vlastník vozidla evidovaná MONETA Auto, s.r.o. a jako jeho provozovatel obchodní korporace J.D.J. s. r. o, IČO: 28712102 (dále jen „daňový dlužník“).
2. Finanční úřad pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) zahájil exekucním příkazem na prodej movitých věcí ze dne 25. 6. 2024, č. j. 2693170/24/ 3001-80541-705582, daňovou exekuci proti daňovému dlužníku. Ten totiž měl ještě před zahájením exekuce nabýt vozidlo do svého vlastnictví. Následně mělo dojít k jeho převodu do vlastnictví žalobce, a to na základě kupní smlouvy ze dne 2. 7. 2019. Převod vozidla na žalobce je však podle správce daně vůči němu neúčinný dle § 180 odst. 6 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Vozidlo tak bylo dne 25. 6. 2024 pojata do soupisu věcí určených k prodeji v daňové exekuci.
3. Žalobce podal dne 10. 7. 2024 návrh na vyloučení vozidla z daňové exekuce dle § 179 daňového řádu. Správce daně ale rozhodnutím ze dne 15. 8. 2024, č. j. 3354203/24/3001-80050-713179, návrhu nevyhověl a vozidlo z daňové exekuce nevyloučil. Žalobce proto podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 25. 2. 2025, č. j. 5644/25/5100-41153-713504 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

4. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.
5. Současně s žalobou podal žalobce rovněž *návrh na nařízení předběžného opatření*, kterým by soud uložil správci daně, aby se do právní moci rozhodnutí o podané žalobě zdržel provedení daňové exekuce prodejem vozidla. Potřebu zatímní úpravy poměrů a hrozící újmy žalobce spatřuje v hrozícím prodeji vozidla při realizaci v daňové exekuce. Pokud by k prodeji došlo dříve, než soud rozhodne o žalobě, nebylo by již možné navrácení věci do původního stavu.
6. Žalovaný s návrhem nesouhlasí a navrhl jeho zamítnutí. Podle jeho názoru nejde o situaci podřaditelnou pod hrozbu vážné újmy ve smyslu § 38 odst. 1 s. ř. s. Napadené rozhodnutí je dostatečně silným důvodem pro provedení daňové exekuce prodejem vozidla. Navíc, správce daně již podnikl kroky k provedení daňové exekuce, a to zpracování znaleckého posudku k ocenění vozidla. V případě vydání předběžného opatření by se správce daně musel vypořádat s řadou tím vzniklých problémů jako se snižující se hodnotou vozidla nebo náklady na jeho úschovu.
7. Správce daně se ztotožnil se stanoviskem žalovaného a soudu sdělil, že hodnota vozidla byla znaleckým posudkem stanovena na 496 000 Kč. Z procesní opatrnosti správce daně dosud nepřistoupil k nařízení exekuční dražby. Hodnota vozidla časem klesá a narůstají náklady na jeho uskladnění.
8. Soud návrhu vyhověl.
9. Podle § 38 odst. 1 s. ř. s., *byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.*
10. Není pochyb o tom, že byla splněna první podmínka pro vyhovění návrhu, a to podání žaloby ve věci samé.
11. Podle soudu byla naplněna i druhá podmínka spočívající v *potřebě zatímní úpravy poměrů účastníků pro hrozící vážnou újmu*. V případě pokračování v daňové exekuci prodejem vozidla zahrnutého do soupisu a jeho prodeje v dražbě by žalobce bezesporu pozbyl vlastnické právo k vozidlu (§ 329 odst. 7 a § 329a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 177 odst. 1 daňového řádu). Možnost jeho zpětného nabytí (navrácení) do vlastnictví žalobce by poté byla prakticky vyloučena, a to i v případě, že by soud dospěl k závěru, že vozidlo mělo být z daňové exekuce vyloučeno, a žalobě vyhověl.
12. Soud v této souvislosti odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, čj. Na 112/2006-37, č. 910/2006 Sb. NSS: *„Vážnou újmu je v případě, že předběžným opatřením má být podle návrhu účastníka - soukromé osoby uložena povinnost správnímu orgánu, nutno rozumět zejména takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který - v případě že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu - představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv,*

zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2005, čj. 2 AfS 144/2004-110, zveřejněné pod č. 735/2006 Sb.; viz zejm. čl. II odůvodnění uvedeného usnesení). V praxi půjde zejména o snahy správního orgánu proti vůli účastníka - soukromé osoby získat o účastníkovi informace, jež má k dispozici jen on, odejmout mu věci, které oprávněně drží či má v oprávněné detenci, či zabránit mu ve výkonu jeho práv nebo jej v něm citelně omezit (např. v právu užívat vlastněnou či pronajatou věc, v právu podnikat či provozovat jinou hospodářskou činnost). Vážnou újmu může podle okolností být i komplex úkonů správního orgánu, které by samy o sobě každý jednotlivě za takovou újmu nebylo lze považovat, které však ve svém souhrnu s ohledem zejména na jejich časovou souvislost, cílení a kumulované negativní účinky působí vůči stěžovateli jako intenzivní zásah.“

13. Omezení, resp. ztrátu vlastnického práva k movité věci, která je předmětem daňové exekuce, tak lze i s ohledem na závěry Nejvyššího správního soudu považovat za vážnou újmu dotčeného vlastníka. Po dobu řízení před soudem je třeba zatímní úprava poměrů k tomu, aby se případný úspěch žalobce ve věci samé nestal jen akademickým výrokem neumožňujícím efektivní ochranu jeho tvrzeného vlastnického práva, jehož obrany se domáhal právě již návrhem na vyloučení vozidla z daňové exekuce.
14. Zatímní úpravy poměrů lze v daném případě dosáhnout pouze dočasným odložením postupu správce daně směřujícím k prodeji vozidla v daňové exekuci, tak aby nedošlo k nenávratnému přechodu vozidla na nového vlastníka. Podle soudu lze po správci daně spravedlivě požadovat odložení daňové exekuce. Ani on ani žalovaný totiž soudu nepředestřeli důvody, které by mohly svojí intenzitou převážit nad zajištěním efektivního soudního přezkumu, a tedy potřebou zatímní úpravy poměrů. Soud si je přitom vědom toho, že za dobu soudního řízení se může snížit hodnota vozidla a správci daně budou narůstat náklady na jeho úschovu. Tyto okolnosti však soud vedou k tomu, že v dané věci jsou splněny předpoklady přednostnímu rozhodnutí věci ve smyslu § 56 s. ř. s, čímž se uvedené náklady omezí.
15. Soud proto návrhu vyhověl a předběžné opatření nařídil.
16. Soud závěrem zdůrazňuje, že vyhověním návrhu nikterak nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé. Navíc lze upozornit na to, že podle § 38 odst. 4 s. ř. s. může soud rozhodnutí o předběžném opatření zrušit nebo změnit, změní-li se poměry, a to i bez návrhu. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným.
17. Podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) vzniká poplatková povinnost jejím uložením v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření. Návrh na nařízení předběžného opatření je dle položky 5 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Žalobce tuto částku soudu uhradil ještě před rozhodnutím soudu o návrhu. Zaplacená částka tak bude na poplatkovou povinnost započtena. Soud proto žalobci pouze uložil uhradit soudní poplatek v souladu s § 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích. **Žalobce však není povinen soudní poplatek za návrh na nařízení předběžného opatření platit znovu.**

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Brno 28. dubna 2025

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu